

KÓKAI JÁNOS

Ünnep

Nagybátyám barátnője,
akkor részegen jött be hozzánk.
Feküdtünk – gyerekek – a múltból maradt
cselédszobában.
Egyenként suttogott valamit a fülünkbe.
Nem értettem belőle semmit,
mert az alkoholtól zsibbadt szavak
szájában összekuszálódtak.
Nyálát és könnyeit törölgettem magamról.
Távozása után a sötétben még sokáig hallgattam,
ahogy unokatestvéreim szuszogása
a családi duhajkodás hangjaival keveredik.
Pár hónap múlva halott csecsemőt hozott a világra.
Ekkor láttuk utoljára.

Párhuzamos életrajz

A fürdőszobába mentél hányni.
A másnaposság mindig legyűr.
Számítógépedhez ültem,
és nyitva hagyott mailedbe olvastam.
Találkozóóról, szexről volt szó, de nem velem.
Ismeretlen férfiak levelei kerültek a képernyőre,
meztelen testek, intim részek.
Aztán lehúztad a vécét.
Gyorsan a kanapéra hevertem.
Hozzám bújtál, és fonní kezdted mellemen a szőrt.
Mindig szerettél játszani.
Akkor megkérdeztem: végeztél?
Csak bólintottál.
Nem merted kimondani a szót.
Pedig abban a pillanatban mindketten egyre gondoltunk.

Tekercs

Isten csak egy nagy száj.
Dőlnek belőle a szavak.
Soha nem tudtam mit kezdeni velük.
Bibliámat nem tudom, mikor nyitottam ki utoljára.
A fürdőszobában láttam valamelyik nap
kiüresedett dezodorok mellett.
Nedves volt az állandó párától.
Ha belelapozok,
az oldalak szétmállanak ujjaim között.

